

[Bomholt.]

fatter de unge Arbejderes Løn. Nu vil Venstre ved Lovgivningens Hjælp gribe ind i de frie Overenskomstforhandlinger og deres bindende Resultater og vilkaarligt indføre Ændringer i Overenskomsterne; hvad der er opnaaet for de unge Arbejdere, skal stryges, de skal stilles uden for Overenskomstens Beskyttelse.

Dette Ændringsforslag fra det ærede Medlems Side staar i skrigende Modsætningsforhold til andre Betragtninger, som det ærede Medlem har gjort gældende. Det ærede Medlem fandt det urimeligt at ændre Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven som foreslaaet i vort Lovforslags § 16, ikke desto mindre gaar det ærede Medlem selv langt videre og vil gennem en Paragraf gribe ind i afsluttede Overenskomster, der er naaet i Henhold til faglige Regler og paa et af Rigsdagen legaliseret Grundlag. Det er, hævder jeg, inkonsekvent.

Endnu værre stiller Forholdet sig, hvis man vil gøre sig den Umage at fastholde det ærede Medlems ledende Synspunkt, at det eneste, der opnaas, er en Flytning af Arbejdskraften. Det ærede Medlem vil altsaa efter sit eget Ændringsforslag kun opnaa at flytte Arbejdet fra de voksne over til de unge og samtidig kunne sikre den enkelte Arbejdsgiver et Arbejde under tariffmæssig Betaling. Jeg tror at turde sige, at intet Venstreministerium nogen Sinde vil vove ved en Paragraf i en Lov af denne Karakter at gribe ind i de faglige Overenskomster, tvinge den ene Part ud af et Retsforhold til Gavn for den anden Part. Det vilde være et for groft Brud med parlamentariske Metoder i dette Land.

Det er forbavsende, at det ærede Medlem har forelsket sig i denne Grimrian af en Paragraf, saa at den for ham er mere værd end noget andet i Loven. I øvrigt er det naturligvis vanskeligt at diskutere med en Manchester-Liberalist, som fastholder sit teoretiske, taktiske Standpunkt uden Hensyn til den økonomiske Virkelighed, som vi andre skal leve i. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har været i Stand til at faa sit Parti ind i et positivt Medarbejde om Gennemførelsen af denne Lovgivning, og især beklager jeg, at vi ikke kan skabe Enighed om Ungdomsforanstaltningerne, det havde været et stort Gode. Det er beklageligt, at Skrækken for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen er for dyb. Nogle enkelte Bemærkninger tydede i velvillig Retning, og jeg udtaler Haabet om, at vi kan opnaa Samarbejde om Lovens Administration, saaledes at de Divergenser, der

har været under Arbejdet med Loven, efterhaanden overvindes, thi jeg føler mig overbevist om, at alle fire store Partier bør staa samlet om Administrationen af denne Lovgivning.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen: Jeg synes nok, at det var et langt Hjertesuk, der fik Luft i Betænkningens Særuddtalelse; især efter at det ærede Medlem Hr. Grønning har talt, kan jeg forstaa, at der er adskilligt, der klemmer. Selv om der kunde være Anledning til forskellige kritiske Modbemærkninger, skal jeg takke det ærede Medlem for de forstaaende Synspunkter og Viljen til Medarbejde. Kun en enkelt Udtalelse er af en saadan Karakter, at jeg kort vil berøre den.

Betænkningen nævner den almindelige Værnepligt som en Udvej til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, og derefter nævnes den Tanke om arbejdspligtig Tjeneste, der blev fremsat i 1936. Der staar ikke „Forslag“, der staar „Tanke“, og i sin Tale bemærkede det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen tørt, at et Medlem af hans Parti havde peget paa denne Tanke om Arbejdspligt. At pege paa en Tanke, det er — bortset fra Sprogets mere eller mindre Fuldkommenhed — noget meget beskedent. Man havde en Fornemmelse af, at det ærede Medlem høfligt og elskværdigt anbragte samme Tanke i Vat, lagde Laaget over den og forsigtigt anbragte den paa nederste Hylde til højre. Jeg takker det ærede Medlem for denne talende Gestus. Ogsaa jeg finder det udmærket, at det blev ved Tanken, og at der ikke er fremsat Forslag; jeg gaar ud fra, at det bl. a. skyldes de Ord, der staar lidt længere nede i samme Spalte i Betænkningen: Hensynet til „den inden for Landbruget raadende Mangel paa ung Arbejdskraft“. Bortset fra, om der er Mangel eller ej, gør almindelig Arbejdspligt ikke de øvrige Forhold bedre.

Det ærede Medlem havde sine Betæneligheder over for Forslaget: Mon der kunde fremskaffes Arbejde i tilstrækkelig Omfang til at faa de foreslaede Millioner til at rulle? Jeg er godt klar over, at det ærede Medlems Betæneligheder vilde vokse, hvis der var Tale om Arbejdspligt. Der kan siges saa meget mellem Linierne. Jeg siger det ærede Medlem Tak for hans Bidrag til Klaring.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen dukkede frem fra sit Baghold og stillede Krav om, at de unge arbejdsløse blev behandlet som Soldater, der fik udleveret Forplejningen i Naturalier og dermed basta. Der er noget primitivt og kraftigt over det